

தேனீ இணையத்தளம்

www.Thenee.com / www.Theneeweb.de

Email: Thenee41@hotmail.com / Theneeweb@yahoo.de

Online Newspaper in Tamil

Vol.10

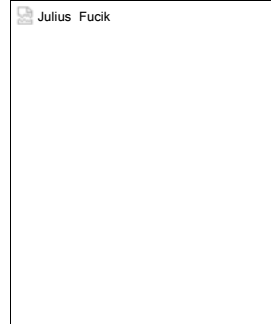
08.01.2013

முதற்பக்கம்
யாழ்ப்பாணநகரசபை
ஆணந்தசங்கரி
ஈ.பி.ஆர்.எல்.எப்
ஈ.பி.டி.பி
நெருப்பு
புளொட்
தீர்
டெலோ நியூஸ்
இலங்கைநெற்
பீன்மகள்
தக்திரம்
மகாவலி
உண்மைகள்
கவிமலர்
கிருத்தியம்
அலை
பூந்தளிர்
எங்கள்தேசம்
நோயால்நடேசன்
விடிவெள்ளி
எங்கள்புமி
தமிழ்புகே
பயல்
புளொட்டுகே
யாழ்ப்பாணம்
பண்ணியாபீன்
யவ்னாருடே
எஸ்.ஆர்.லெம்பட்
பலரீ
தமிழ்ப்புள்ளி
கவசக்களதல்
தூங்காத கண்கள்
யாழ்ப்பாணம்
தமிழ்குரல்
துருவம்
தினசரி
இலங்கை முஸ்லிம்
ஆயுள்
ஆறாம் அறிவு
எதுவரை
அறிக்கை நியூஸ்
தாய் நாடு
அகிரடி
ARRR
Asientribune
The lka academic
Tamil Week
The Hindu
Daily News
Sunday Times
Daily Mirror
The island
The Sunday Leader
ColomboPage
Sunday Times
CNN
BBC

புலிகளின் வதை முகாம்களில் ஒன்றரை ஆண்டுகள் துன்புற்ற தோழர் மணியம் எழுதும் அனுபவத்தொடர் (80)

80. எழுத்தில் வடிக்க முடியாத வதை முகாம் வாழ்வு ஏற்படுத்தும் அக புறத் தாக்கங்கள்!

என் மீதான விசாரணைகள் மற்றும் பெறுவதற்கான அறிஞரிகள் எதனையும் காணவில்லை. சில வேளைகளில் முடிவுக்கு வருவது போலத் தோன்றும். ஆனால் திரும்பவும் புதிதாக ஏதாவது விடயங்கள் குறித்து விசாரணைகள் தொடங்கும். அல்லது விசாரித்து முடித்த விடயங்கள் மீண்டும் கிளறப்படும்.

எம்முடன் தொடர்புள்ள சிலர் புதிதாகக் கடத்தப்பட்டு எமது வதை முகாமுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளதால், ஏதோ ஒரு திட்டத்தின் அடிப்படையில் கைது நடவடிக்கைகள் முடுக்கி விடப்பட்டுள்ளன என்பது புரிந்தது. எனவே இவர்களும் தொடர்ந்து கைது செய்யப்படுபவர்களும் விசாரித்து முடிக்கப்படும் வரை எனது விசாரணையும் முடிவுக்கு வரப் போவதில்லை.

நான் கடத்தப்பட்டு பல வாரங்கள் கடந்து விட்டபடியால் எனது மனதிலும் உடலிலும் சோர்வு தொற்றிக் கொண்டது. எனது மனைவி பிள்ளையையும், வெளி உலகத் தொடர்பையும் பிரிந்தது மனதில் பெரும் சோகத்தையும் தளர்ச்சியையும் உண்டாக்கியது. கடத்தப்படும் ஒருவரை அடித்துத் துன்புறுத்தத் தேவையில்லை.

அவரை வெளித் தொடர்புகள் ஏதுமின்றி அடைத்து வைத்தாலே அவர் துவண்டு சுருண்டு விடுவார். எமது நிலை இவ்வாறென்றால் தனிச் சிறைகளில் அடைக்கப்படுபவர்களின் நிலையை நினைத்துப் பார்க்கவே முடியாது.

தனிமை என்பது மிகவும் கொடுமையானது. அதை வார்த்தைகளில் வர்ணிப்பதென்பது, மிகத் திறமை வாய்ந்த எழுத்தாளனால் கூட முடியாது. செக்கொஸ்சிலோவாக்கிய கம்யூனிஸ்ட் தலைவர் யூலியஸ் பூசுக்கும் அவரது மனைவியும் ஹிட்லரின் கெஸ்டாபோ உளவுப் படையால் கைது செய்யப்பட்டு, நாஜி சிறைகளில் அடைத்து வைக்கப்பட்டுச் சித்திரவதை செய்யப்பட்டுக் கொலை செய்யப்படுவதற்கு முன், அவர் சில சிறைக் காவலர்களின் உதவியுடன் எழுதும் தாளும் பேனாவும் பெற்று எழுதிய குறிப்புகள், தூக்குமேடைக் குறிப்புகள் என்ற பெயரில் பின்னர் நூலாக வெளிவந்து உலகம் முழுவதும் பெரும் தாக்கத்தை உருவாக்கியது. என்னைப் பொறுத்த வரையில் அவர் மட்டுமே ஹிட்லரின் சிறையில் தனக்கு நேர்ந்த அவலங்களையும், அதனால் தனக்கு ஏற்பட்ட உணர்வுகளையும் வாசிப்பவரின் இதயத்தைத் தொடும் வகையில் எழுதியுள்ளார்.

அவரது அந்த அமர காவியம் தமிழ் உட்பட உலகிலுள்ள பெரும்பாலான மொழிகளில் வெளிவந்து பல கோடி பிரதிகள் விற்பனையானது. இந்தியாவில் அதைத் தமிழில் வெளியிட்ட கணமுத்தையா அவர்களின் தமிழ் புத்தகாலயம் இன்றும் அதன் புதிய பதிப்புகளைத் தொடர்ந்து வெளியிட்டு வருகின்றது. அவரது சிறைக் குறிப்புகள் திரைப்படமாகவும் வெளியிடப்பட்டது. அந்தத் திரைப்படத்தை 1970களில் நண்பர்கள் ஏஜே கனகரத்தினா, சசி.கிருஷ்ணமூர்த்தி (புலிகள் சுட்டு வீழ்த்திய லயன் எயார் விமானத்தில் யானைக்கையில் மரணத்தைத் தழுவினவர்), அ.பேசுராசா, எம்.ஏ.நா.மான், சி.மெனன்குரு உட்பட நாம் யாழ்ப்பாணத்தில் சில காலம் செயற்படுத்திய யாழ்திரைப்பட வட்டத்தின் மூலம் யாழ்.நி.மர் மண்டபத்தில் திரையிட்ட ஞாபகம் எனக்கு இன்னமும் பசுமையாக இருக்கின்றது.

1950கள் 60களில் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் சேரும் ஒருவருக்கு வாசிக்க கொடுக்கப்படும் நூல்களில் ஒன்றாக தோழர் யூலியஸ் பூசிக் எழுதிய தூக்குமேடைக் குறிப்புகளும் இருந்தது. மற்றைய நூல்கள் தோழர் ஸ்டாலின் காலத்தில் தொகுக்கப்பட்ட சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் வரலாறு, மாபெரும் ரூஸ் எழுத்தாளர் மார்க்சிம் கார்க்கி எழுதிய பிரசித்தி பெற்ற தாய் நாவல், இன்னொரு புகழ்பெற்ற சோவியத் எழுத்தாளர் ஒஸ்ரோவோஸ்க்கி எழுதிய வீரம் விளைந்தது (இரண்டு பாகங்கள்) என்பவையாகும். என் போன்றவர்களும் இந்த நூல்களையும், இன்னும் எண்ணற்ற மார்க்சிய தத்துவ நூல்களையும், முற்போக்கு இலக்கியங்களையும் ஆரம்ப காலங்களில் கற்றே எமது பாட்டாளி வர்க்க உலகக் கண்ணோட்டத்தை வளர்த்துக் கொண்டோம்.

யூலியஸ் பூசிக் போன்றே இந்தியாவில் பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக் காலத்தில் கேரளாவைச் சேர்ந்த சி.ஏ.பாலன் என்ற மலையாளத் தோழருக்கும் தூக்குத் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. அவரை விடுதலை செய்யக்கோரி இந்தியா முழுவதும் மாபெரும் இயக்கங்கள் நடாத்தப்பட்டன. தமிழகம் கட்சி வேறுபாடற்றி முன்னணியில் நின்று போராடியது. கம்யூனிஸ்ட்டுகளுடன் ஈ.வே.ரா. பெரியாரின் திராவிடர் கழகமும் களத்தில் குதித்துப் போராடியது. நடிகர் எம்.ஆர்.ராதா தலைமையில் திராவிட இயக்க ஊர்வலங்கள் நடந்தன. மக்கள் போராட்டத்துக்கு அடிபணிந்த பிரிட்டிஷ் இந்திய அரசு இறுதியில் அவரை விடுதலை செய்தது. அப்போதைய இந்திய அரசாங்கத்தின் கவர்னர் சக்கரவர்த்தி இராஜகோபாலாச்சாரியர் (ராஜாஜி) பாலனின் விடுதலைப் பிரகடனத்தில் கையொப்பமிட்டு விடுதலை செய்தார். தோழர் சி.ஏ.பாலன் விடுதலையான பின்னர் எழுதிய தூக்குமர் நிழலில் என்ற அவரது சிறைக் குறிப்புகள் பற்றிய நூலும் மக்கள் மத்தியில் பெரு வரவேற்பைப் பெற்றது.

இவ்வாறான சிறைக் குறிப்புகளை உலகின் பல புரட்சிகரமான தலைவர்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள். சிலர் சிறைக்குள் இருந்து கொண்டே எழுதியிருக்கிறார்கள். சிலர் விடுதலையாகி வெளியே வந்த பின்னர் எழுதியிருக்கிறார்கள்.

வியட்நாமின் தந்தை என வர்ணிக்கப்படும் தோழர் ஹோசிமின் தனது நாட்டை ஆக்கிரமித்த பிரெஞ்சு ஏகாதிபத்தியத்தையும், பின்னர் அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தையும் எதிர்த்துப் போராடுவதற்கு தனது நாட்டு மக்களுக்குத் தலைமைதாங்கி இன்றைய சுதந்திர சோசலிச வியட்நாமுக்கு வித்திட்டவர். அவர்சுட சீனாவின் பிற்போக்கு கோமின்டாங் ஆட்சியாளர்களினால் சில காலம் சிறை வைக்கப்பட்டவர். சிறந்த கவிஞரான அவர், சீனச் சிறையில் இருந்து கொண்டு எழுதிய கவிதைகள் ஹோசிமின் சிறைக் குறிப்புகள் என்ற பெயரில் நூலாக வந்து வியட்நாமிய மக்களின் போராட்ட உணர்வுகளுக்கு பெரும் உத்வேகத்தைக் கொடுத்தது.

அவர் தனது கவிதையொன்றில் தான் அடைத்து வைக்கப்பட்டிருந்த சிறைச் சூழலையும், தனது மன நிலையையும் பின்வருமாறு அழகாகக் கூறுகிறார்:

"யன்னல் வழியாக

அழகு நிலா பொழிகிறது

யாத்திடுக ஓர் கவிதை

Yarl TV Live

புலிகளின் வதை முகாம்களில் ஒன்றரை ஆண்டுகள் துன்புற்ற தோழர் மணியம் எழுதும் அனுபவத்தொடர்

சீங்களவர்கள் ஆகிய நாங்கள்

யாழ்ப்பாணத்தின் அவலம்!

சொல்ல மறந்த கதை:

ராஜீவ் கொலையாளிகளின் குற்றப் பின்னணி:

தமிழ் மக்கள் இழந்து வரும் சந்தர்ப்பங்கள்

ஐயசேனவும் ராஜகுவேந்திரனும்

என்றெனக்குச் சொல்கிறது

மின்னல் மனப் போர் வீரன்

நிலைமையிலே யானுள்ளேன்

மீதமில்லை நேரமிங்கு

கவியேதும் பாடுதற்கு'

இந்த ஹேராசிமின் கவிதைகள் எமது இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்க ஸ்தாபகர்களில் ஒருவரும், சிறந்த மொழிபெயர்ப்பாளருமான கண்டி தலாத்து ஓயாவைச் சேர்ந்த தோழர் கே.கணேஸ் அவர்களால் தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு, எமது யாழ்ப்புத்தக நிலையத்தால் பரவலாக விற்பனை செய்யப்பட்டது.

இவற்றை நான் ஏன் இங்கே குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், சிறை வாழ்வில் ஏற்படும் அனுபவங்களை அதை அனுபவிக்கும் வேளையில் அல்லது விடுதலையாகி வந்த உடனே எழுத வேண்டும். அப்பொழுதுதான் அதில் முழுமையான உயிரோட்டம் இருக்கும்.

பூலியஸ் பூசிக் தனது குறிப்புகளை எழுதிய வேளையில், அவர் அதை எழுதுவதற்கு உலகின் மிகக் கொடுங்கோலன் என இன்று வரையும் வர்ணிக்கப்படும் ஹிட்லரின் சிறையில் உள்ள காவலர்களே உதவி செய்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் எழுதுகருவிகளை அவருக்கு இரகசியமாகக் கொடுத்து உதவியதுடன், அவர் எழுதிய குறிப்புகளை வெளியே பத்திரமாகக் கொண்டு சென்று உரிய இடத்தில் சேர்த்தும்; இருக்கிறார்கள். அந்த முகம் தெரியாத காவலர்கள் இல்லையென்றால் அவரது சிறைக் குறிப்புகள் வெளிவந்திருக்கவே முடியாது. அது வெளிவந்ததால்தான், அவரை உலகம் தெரிந்து கொண்டதுடன், சிறந்த பத்திரிகையாளரான அவரது நினைவு தினத்தையே சர்வதேசப் பத்திரிகையாளர் தினமாக உலகம் இன்று கொண்டாடுகிறது.

பூலியஸ் பூசிக் போல இல்லாவிடினும், இந்தியாவின் சி.ஏ.பாலன் விடுதலையாகி வந்த பின்னர், தனது சிறைக் குறிப்புகளை எழுதி வெளியிடுவதற்கான சுதந்திரம் இந்தியாவில் இருந்திருக்கிறது.

ஆனால் என் போன்ற புலிகளின் வதை முகாம்களில் இருந்தவர்களுக்கு அந்த வாப்ப்பு எள்ளளவும் இருக்கவில்லை. புலிகளின் வதை முகாமில் இருந்துகொண்டு ஒரு துண்டுக் கடதாசியோ அல்லது ஒரு பென்சிலோ எம்மால் பெறுவதை நினைத்தும் பார்க்க முடியாது. எனது மூக்குக் கண்ணாடியைக்கூட அவர்கள் பறித்து வைத்துக் கொண்டார்கள்.

நான் விடுதலை செய்யப்பட்ட பின்னர்கூட யாழ்ப்பாணத்தில் வைத்து எனது வதை முகாம் குறிப்புகளை எழுதுவதற்கு ஏற்ற தழுவல் இருக்கவில்லை. புலிகள்; 1995இல் யாழ்ப்பாணத்தை விட்டு அரசு படைகளால் துரத்தப்பட்ட பின்னர் நான் கொழும்பு வந்து வாழ்ந்த போதும்சூட, புலிகளது நிழல் என்னைத் தொடர்ந்து கொண்டிருந்ததால் என்னால் இந்தக் குறிப்புகளை எழுத முடியவில்லை. இறுதியாக நான் தற்பொழுது வாழும் புலம்பெயர் தேசத்திற்கு வந்த பின்னரும்சூட, 2009இல் புலிகள் முற்றாக அழிக்கப்பட்ட பின்னரே எனது இதயத்தையும் பேனாவையும் திறக்க முடிந்தது. எத்தகைய கொடுங்கோலர்களிடம் எமது மக்கள் சிக்கி இருந்திருக்கிறார்கள்?

எனவே, நான் புலிகளின் சிறையில் இருந்தபோது எனக்கு ஒவ்வொரு விநாடியும் ஏற்பட்ட மன உணர்வுகளை, 20 வருடங்கள் கழித்து அதே மன நிலையுடன் எனது எழுத்துக்களில் பிரதிபலிக்க முடியாது என்ற போதிலும், இயன்றவரை முயன்றுள்ளேன். எனது தொடரை வாசிப்பவர்களுக்கு எனது உணர்வுகளைச் சரியாகப் புரிந்து கொள்வது சில வேளைகளில் சிரமமாக இருக்கலாம். ஆனால் இப்படியும் புலிகளின் வதை முகாம்களில் நடந்தது என்ற தகவல்களை அறிந்து கொள்வதற்குத் தன்னும் எனது இத்தொடர் உதவும் என நம்புகிறேன். அத்துடன் மற்றவர்களுக்கு நான் பட்ட துன்பங்களைத் தெரியப்படுத்துவது மட்டுமின்றி, எனது மனதுக்குள் பாராங்கல்லாக அழுத்திக் கொண்டிருந்த அந்தத் துன்பச் சுமைகளை இறக்கி வைப்பதும் எனது இத்தொடரின் நோக்கங்களில் முக்கியமான ஒன்றாகும்.

தொடரும்

முன்னைய பதிவுகள்